

Strändernas svall

Strändernas svall

Fornordiskt drama

av Christian Lanciai (2018)

Personerna:

Drottning Alice
Erik, hennes adoptivson
Lord Randolph, hennes minister
Ulv Haraldsson av Norge
Kung Olav, hans farfar
Gurth, en skälm
Kettil, norrman
En budbärare
Delia och hennes tärnor
Lelia, hennes syster

Den fiktiva handlingen äger rum i England och Norge på 700-talet.

Akt I scen 1. I borgen,

Alice Min son, det sista jag ville var att du någonsin skulle ge dig ut i kriget.

Erik Men jag måste, mor. Jag har inget val. Vi måste försvara vårt land. Om vi inte gör det slipper vi aldrig inkräktarna.

Alice Det gör vi aldrig ändå. Inkräktarna har alltid kommit och förstört våra liv. Om de inte har kommit från utlandet har de kommit inifrån. Alla män är barbarer innerst inne, och det är bara freden och kvinnorna som kan få dem att ta sitt förnuft till fånga.

Erik Skall vi då bara sitta här och vänta på dem, erbjuda dem fred och låta dem våldta våra kvinnor i hopp om att de sedan någon gång skulle försvinna? Tror du det fungerar?

Alice Jag kan inte avhålla dig från kriget. Ingen kvinna har någonsin kunnat avhålla någon man från hans krigiska vansinne. Det måste ut förr eller senare. Jag är bara så orolig för dig. Du är allt jag har.

Erik Ändå har jag aldrig varit din son.

Alice Du har varit mer än en son för mig, just genom att jag aldrig fick någon egen son. Jag fick dig i stället, som en sorts kompensation för att bärsärkarna mördade min make.

Erik Berätta än en gång hur det gick till.

Alice Det är en hemlighet. Ingen får någonsin veta vem du egentligen är, och du får aldrig avslöja det själv för någon, för det kan bara innebära din undergång.

Erik Berätta i alla fall.

Alice Det var den hemskaste dagen i våra liv. De kom med sina vikingaskepp och brände byn och mördade och förstörde allt mänskligt som de kom i kontakt med, så att vi måste försvara oss. Det blev en fruktansvärd massaker, men vi lyckades slå dem tillbaka. Det var först efter striden vi fann ett övergivet gossebarn ute i vattnet som grät hjärtskärande och förtvivlat. Vi kunde inte förstå hur de hade kunnat ta något barn med sig på sina härjningar. Men så såg vi ormen på ditt bröst. Vi dolde den genast. Ingen annan fick någonsin se den.

Erik Och vad tror du ormen på mitt bröst betyder?

Alice Det kan bara betyda en sak. Du är son till en av deras konungar, jag vet inte vilken, men troligen någon i Danmark eller Norge. Det förklarade också deras flykt. Troligen hade deras kung själv tagit med sin familj, han kanske stupade med hela resten av sin familj, det vet vi inte, men vi fann även några döda kvinnor bland de stupade på deras sida. Du måste ha varit sonen till en av dem.

Erik Och hur dog min far, eller den som skulle ha varit det?

Alice Han fick en pil genom halsen. Han satt till häst, och pilen kom bakifrån. Det måste ha varit en av hans egna män, som förrådde honom. Vi vet inte hur många av våra män som står i förbund med nordmännen, men det är säkert ett antal Till och med min främsta rådgivare kan ha varit en av hans förrädare. Här är han nu.

(Lord Randolph gör entré.)

Randolph Flottan är redo att avsegla. Är prins Erik redo att följa med?

Erik Jag är alltid redo.

Randolph Men får han för sin mor?

Alice Ingenting kan hålla honom tillbaka, inte ens jag.

Randolph Känner du dig mogen för strid, prins Erik?

Erik I högsta grad. Vi har ju en hämnd att utkräva på våra fiender, och det är nödvändigt för vår framtid att vi rensar haven från vikingar.

Randolph Det blir inte så lätt som du tror.

Erik Men vi har rätten på vår sida. Därför kan vi bara segra.

Randolph Vi vet inte hur stor övermakten är.

Erik Det är bara att sänka ett skepp i sänder.

Randolph (mot Alice) Jag skulle ändå råda er att behålla er son här hemma. Han är ju bara aderton år.

Alice Han är mogen nog att bestämma själv över sitt öde.

Randolph (mot Erik) Stanna hemma, Erik, för din mors skull, för din egen skull och för landets säkerhets skull.

Erik Landet har ingen säkerhet så länge vikingarna finns.

Randolph Landet kan bara få fred och en framtid om vi samarbetar med dem.
Erik Man kan inte samarbeta med bärsärkar.
Randolph Jag tänker på ditt eget bästa. Vi har inte råd att förlora dig.
Alice Lord Randolph, du är inte hans far.
Randolph Ni vet att jag alltid önskat bli det och känt mig som en far för honom.
Alice Det är just era ambitioner som alltid låtit er komma till korta. Ni har friat till mig ett antal gånger och är dåraktig nog att fortfarande hoppas på att få äga mig.
Randolph Jag har bara tänkt på landets bästa.
Alice Nej, ni har bara tänkt på er själv och er makt. Det är bara jag som stått i vägen för er och er makt, och därför har ni alltid försökt vinna mig, men jag har aldrig kunnat lita på er, ännu mindre kunnat älska er, hur mycket ni än hävdar att ni alltid bara tänkt på landets bästa för er egen del.
Randolph Ni har alltid föraktat mig.
Alice Ni och er livvakt gjorde ingenting för att skydda konungen när han blev mördad, och han blev skjuten bakifrån.
Randolph Ni vet mycket väl att det inte kan ha varit jag.
Alice Nej, lord Randolph, det vet jag inte, för vilken mäktig man som helst kan leja vilka mördare som helst, och det är bara lönnmord som genomförs bakifrån.
Randolph (bugar sig artigt) Madame, alltför väl ser jag att ni inte är på ert bästa humör idag. Därför ber jag att få avlägsna mig. Flottan är klar att avsegla så fort prins Erik meddelar om han kommer eller stannar hemma. (*avlägsnar sig*)
Alice Han kommer. (*Randolph försvinner. Alice omfamnar Erik.*) Jag har aldrig kunnat lita på den mannen. Han har alltid gett mig onda aningar, som om han alltid menade motsatsen till vad han sade, som om hela hans väsen bara var en mask för att dölja hans verkliga hemliga och lömska avsikter. Det är egentligen mest därför jag varit ovillig att låta dig fara. Jag tycker inte om att bli lämnad ensam med honom i regeringen.
Erik Jag kommer tillbaka, mor.
Alice Jag önskar jag kunde lita på det.
Erik Jag lovar.
Alice Jag har inget val än att jag måste tro dig. Jag tror dock mer på dig än på den där hala ormen.
Erik Jag lovar, mor. Vi skall segra.

Scen 2. Norge

Ulv Vi är redo att segla, far, för att en gång för alla lägga resten av Britannien under oss.
Olav Underskatta inte din fiende. Han har vuxit i styrka sedan ni senast blev slagna tillbaka, och han är förbittrad. Han kommer aldrig att acceptera oss.

Ulv Han måste. Han måste tvingas att acceptera vår övermakt och vårt sundare förnuft. Så länge de håller sig till den där fåniga kristendomen blir det aldrig folk av dem annars.

Olav Men den religionens styrka är att den är en fredsreligion. Vår religion är en våldsreligion.

Ulv Nej, det är en naturreligion. Deras religion är en förnuftsvidrig vidskepelse.

Olav Men de är så fast i den att du aldrig kan övertyga dem med våld.

Ulv Det är en sjukdom som de måste botas från. Går det inte på annat sätt får det gå med våld.

Olav De tycker inte om att vi bränner deras städer och våldtar deras kvinnor.

Ulv De får skylla sig själva.

Olav Du går för hårt fram, och risken är att du får ångra det en dag genom ett obotligt nederlag.

Ulv Jag är inte rädd för något.

Olav Nej, och det är bra så länge du inte är det, men hur länge varar ett övermod? Det är i allmänhet kortare än livet.

Ulv Det går så länge det går.

Olav Jag är rädd för att förlora dig, min son. För femton år sedan förlorade jag din far. Sedan dess har jag varit din far fastän jag är din farfar, men det var inte bara din far vi förlorade. Vi förlorade även din bror. Vi vet inte om han dog eller räddades till livet, men kvar blev han, levande eller död, vilket vi troligen aldrig får veta. Jag vill inte förlora den siste av mina sonsöner.

Ulv Ingen risk, far. Jag är oövervinnelig.

Olav Det är lätt att säga.

Ulv Jag vet det.

Olav Vi vet att du är överlägsen, men man är bara överlägsen tills man möter sitt första nederlag. Sedan är man aldrig överlägsen mera.

Ulv Det räcker, far. Vi är otåliga över att få komma iväg.

Olav Far iväg då bara, men kom inte tillbaka med nya oersättliga förluster.

Ulv Vi får se vad jag kommer tillbaka med. Det kan alltid bli mer än bara en seger.

Olav Lycka till då. Ta med dig så mycket du kan, du får till och med komma tillbaka tomhänt, bara du kommer tillbaka levande.

Ulv Det brukar jag alltid göra.

Olav Ännu har du aldrig gjort oss besvikna.

Ulv Och det ämnar jag fortsätta med.

Scen 3. Alice på sin tron.

Alice Hur många skepp har man siktat?

Gurth Vi tror det är aderton skepp på väg.

Alice Och hur många har vi?

Gurth Tio.

Erik Men våra skepp är mindre och smidigare. Deras skepp är långa och sårbara genom sin storlek. Vi kan klara dem genom bättre manövrering.

Alice När ska vi äntligen slippa dessa eviga fejder och krig? Det har tagit oss århundraden att återhämta oss efter kung Arthurs tragedi och nederlag, han lyckades ena hela Britannien men såg hela sitt livsverk gå till spillo genom den onödiga konflikten mellan kristendomen och hedendomen, jag har bemödat mig om att försona dem med varandra genom kompromisser, så att vi tolererar hedendomen och så att kristendomen inte förföljs, men så kommer vikingarna och förstör alltsammans och river upp alla gamla sår och vill pådyvla oss de nordiska gudarna med blot och människooffer. Det är en brutal, rå och primitiv religion. Vår religion, och det gäller både druider och kristna, är åtminstone civiliserad.

Erik Vi ska slå dem tillbaka, mor.

Alice Jag hoppas det.

Gurth Med Erik som ledare kan vi inte misslyckas.

Alice Säg som du tänker, Gurth. Tack vare att lord Randolph stannar hemma kan ni inte misslyckas.

Gurth Ja, frun, det är så jag tänker.

Alice Ge er då iväg och möt den där hemska flottan, och sänk den så att den aldrig mera kommer tillbaka, men ni måste komma tillbaka. Det är det enda viktiga.

Gurth Det viktigaste. Segern är viktig den också.

Erik Vi har rätten på vår sida, mor. Det är ju ett försvarskrig.

Alice Med all rätt i världen på sin sida kan man ändå förlora.

Gurth Det är viktigare att ha rätt än att få rätt.

Alice Det är förlorarens tröst, och det är en klen tröst.

Erik Vi skall segra, mor.

Alice Ja, kom tillbaka med segern och livet och äran i behåll. Det är allt jag begär.

Erik Du skall få allt vad du begär.

Akt II scen 1. Hos nordmännen

Olav Vad nytt från fronten?

Kettil Det har sports om ett stort sjöslag med många sänkta skepp.

Olav Det var inte mer än väntat. Det var därför vi seglade ut. Men hur många gick åt, och på vilken sida?

Kettil Vi väntar med spänning på mera nyheter när som helst.

Olav Det viktigaste är inte om vi vann eller om vi förlorade utan hur många som klarade sig om några alls.

Budbärare (störtar in, faller ner på knä inför kungen) Segern är ett faktum!

Olav Goda nyheter, min vän! Hur många klarade sig?

Budbäraren Den brittiska flottan hade ingen chans. Den sänktes till det sista skeppets sista man!

Olav Det är inget svar på min fråga.

Budbäraren Vi gjorde nästan inga förluster alls.

Olav Hur många skepp? Hur många man? Klarade sig min son?

Budbäraren Han klarade sig och har fortsatt med återstoden av eskadern mot England, för att en gång för alla kväsa hela ön.

Olav Då har han triumferat, då kommer han hem som segrare och kung, och jag kan dra mina färde och lämna tronen åt honom. Du säger att den brittiska flottan sänktes till sista skepp och man. Inga överlevande?

Budbäraren De drunknade alla om de inte stupade i strid.

Olav Denna totala seger låter för bra för att kunna vara sann. Sänktes inga norska skepp?

Budbäraren Bara åtta ungefär, nästan lika många som de brittiska.

Olav Så tio fortsatte med min son mot England?

Budbäraren Precis. Och efter sin flottas undergång lär briterna inte längre ha något motstånd att bjuda. Det är vad prins Ulv räknar med, så han skyndar på för att ta vad som är kvar av Englands makt med överraskning.

Olav Det blir svårare att underkuva ön och dess folk än att sänka dess flotta. De kommer aldrig att acceptera oss. Det har de aldrig gjort, och det har de alltid visat.

Budbäraren Han tänker ändå försöka.

Olav Men jag förstår ändå inte hur han kunde vinna en sådan total seger över de ändå ganska kvalificerade engelsmännen, som kunde navigera.

Kettil Jag tror jag kan svara på den frågan, Olav. Ulv hade aldrig gett sig ut till strid till sjöss om han inte varit säker på segern. Vi vet att han hade lejda förrädare bland engelsmännen, som lovat borra deras ledande skepp i sank före striden.

Olav Då var det inte en ärorik seger.

Kettil Men det var en seger.

Olav Jag är rädd för att den inte kommer att leda till någonting gott, i synnerhet om ingen engelsman överlevde, som du säger. Är det säkert att ingen kom undan?

Budbäraren Det förefaller så.

Olav Det är alltid någon som kommer undan och som bär facklan vidare, och om det försiggick fult spel vet han om det, och då blir det vedergällning förr eller senare. Men vi får se. Vi får avvakta hur det går för Ulv i England. Förhoppningsvis kommer han tillbaka levande.

Kettil Det vore konstigt annars.

Olav (sätter sig tillbaka på sin tron) Du har rätt.

Scen 2. Cornwall

Alice (på sin tron) Ingenting nytt om sjöslaget?

Randolph Vi avvaktar nyheter med spänning.

Alice Inga rapporter? Inga återvända skepp? Inget bud från striden?

Randolph Som jag sade. Ers majestät, vi avvaktar.

Alice Det duger inte. I krissituationer är inga nyheter de sämsta nyheter.

Randolph Jag håller med er.

Gurth (kommer plötsligt in, störtar sig ner på knä framför drottningens tron)

Alice Nå, här är äntligen någon som vet något. Vilka nyheter som helst är bättre än inga nyheter. Vad har du att berätta, Gurth?

Gurth Total katastrof! Vi är förkrossade, ers majestät! Vi är förlorade! Alla skepp gick under med man och allt!

Alice Och Erik?

Gurth Jag försökte hålla ett öga på honom. Det uppstod brand ombord. Någon måste ha tuffat på under däck. Det måste ha varit sabotage av någon lömsk förrädare. Vi måste överge moderfartyget och äntrade ett vikingaskepp, där striden blev blodig, och där såg jag Erik för sista gången mitt i stridens hetta.

Alice Då såg du honom alltså inte falla?

Gurth Nej, han var i högsta grad levande så länge jag såg honom, men sedan kom brandröken och svepte in oss alla i dimma, så sjönk vårt modersskepp, och alla som äntrat vikingafartyget gick under eller togs till fånga.

Alice Så Erik kan vara tillfångatagen?

Gurth Vi kan inte utesluta den möjligheten.

Alice Då måste han ännu vara vid liv åtminstone, men känner jag honom rätt har han kommit undan. Så hela flottan gick förlorad?

Gurth Inte ett enda skepp kom undan. Alla sänktes eller övertogs av övermakten.

Alice Kalla inte dessa fördömda brutala bärsärkar för övermakten. Vi tolererar ingen övermakt. De är bara brutala busar och ingenting annat.

(Plötsligt invaderas salen av beväpnade nordmän med Ulv i täten.)

Ulv Ni har förlorat kriget, drottning Alice, och ni är vår fånge!

Alice (reser sig indignerat) Vad gör denna raa slyngel i vår borg?

Ulv Vi har intagit borgen. Alla har kapitulerat. Ni är avsatt, och vi tar er med oss som vår gisslan till Norge. Er betrodde minister Randolph får överta regeringen under vår överhöghet.

Alice (vänder sig till Randolph) Vad är detta, lord Randolph? Hur kunde borgen uppges utan strid? Hade vi inget försvarsverk? Och är ni deras betrodde man?

Randolph Jag försökte rädda er, drottning, och vår suveränitet, men ni vägrade alltid samarbeta med mig.

Alice Så därför har ni förrått ert land?

Randolph Jag hade inget val. Både ni och norrmännen tvingade mig.

Alice Ni är en ynkelig och feg förrädare. Så jag är alltså dessa barbarers fånge tack vare er. Jag har alltid misstänkt att ni låg bakom mordet på min man.

Randolph Han stupade i strid.

Alice Nej, han blev skjuten bakifrån av en förrädares båge.

Ulv Det förändrar inte läget, drottning. Ni är vår fånge och kommer med oss till Norge. Er sak är förlorad. Er flotta är sänkt, och ni har inga soldater mera, utom de som valt att stanna kvar under lord Randolph och oss.

Alice Så vårt fria England har alltså gått förlorat genom svek, förräderi och elakt spel.

Ulv Nej, frun, politik. (*ger ett tecken till några drabanter*) Ta hand om henne. För henne i säkerhet ombord. Inte ett hår får krökas på hennes huvud. Hon är en drottning och skall behandlas med respekt. (*De tar hand om henne.*)

Alice (stannar) En sista fråga. Vet ni något om vår son?

Ulv Nej. Borde vi veta något?

Randolph Han var med i sjöslaget.

Ulv Alla skepp gick under utom några som vi beslagtog.

Randolph Han var med på flaggskeppet som brann.

Ulv I så fall, frun, är jag rädd att han måste ha gått förlorad. För ut henne! (*Vakterna för ut Alice som fånge. Gurth följer frivilligt med henne.*) Vem är den där skälmen?

Randolph Gurth, en gycklare, harmlös och drottningens sons favoritnarr.

Ulv Låt honom följa med henne. (*Fångarna föres ut.*)

Nå, lord Randolph, nu har du fått vad du ville. Ingen annan ville ha dig till regent över Britannien utom du själv, och du kommer inte att få det lätt med att regera, då ditt folk aldrig accepterat vår överhöghet, våra seder och bruk. Hur tror du att du kommer att klara alla ofrånkomliga uppror och sabotage?

Randolph Det finns bara ett sätt: att regera genom skräck. Mina män skall aldrig lämna folket i fred. Vi skall kräva skatter med våld. Mina män skall vara maskerade i svart, och ingen skall kunna känna igen dem när de gör vad de måste göra. Allt motstånd måste bestraffas med döden. Det är bara så man kan härska över ett folk som man inte kan vara säker på.

Ulv Jag tror inte att du kommer att slippa uppror i alla fall. För säkerhets skull lämnar vi kvar tillräckligt många av våra egna män för att kunna omvända ditt hopplösa folk från deras övertro och vidskepelse till vår förnuftigare hedendom och frihet.

Randolph Tänker ni bränna alla kyrkor?

Ulv Och kloster. De som inte kan brännas gör vi om till hednatempel, om de är av sten. På ruinerna av alla brända kyrkor uppför vi nya hednatempel av sten.

Randolph Folket skall nog lära sig med tiden att anpassa sig efter vad som bjuds. All religion är ju ändå bara avgudadyrkan.

Ulv Precis. De lär sig nog. Avtåga! Vi ger oss iväg! Kalla på oss, lord Randolph, om du någonsin får problem. Vi kommer genast.

Randolph Jag ska nog klara mig utan er.

Ulv Och din drottning ska vi nog göra om till en god hednisk prästinna. Hon verkar ju nästan ha varit nunna. Hade hon bara en son?

Randolph Och det var inte ens hennes egen.

Ulv Då är hon ännu oskuld?

Randolph Det är faktiskt möjligt.

Ulv Så intressant. Då kan hon faktiskt bli en idealisk prästinna för oss, i synnerhet som hon inte kommer att få någonting annat att göra.

Randolph Lycka till med hennes omskolning, men hon är en stolt och envis kvinna.

Ulv Ja, hon är ju drottning. Gå på, mina män! Vi har ingenting mera här att göra! (*går sist ut efter sina kämpar.*)

Randolph Hon skulle ha litat på mig och gett efter för mina påtryckningar, men som alla kvinnor förstod hon inte vad som var bäst för henne. Nu är jag ändå landets herre men utan henne. Hon får skylla sig själv. Hon kommer väl att gråta ihjäl sig i fångenskapen...

Scen 3. En strand. Några tärnor uppträder.

Tärna 1 Det blir fest i morgon, med ett firande av kungens seger hela dagen!

2 Jag hörde att det ska bli blot också.

1 Jaså? Ska några av fångarna offras?

2 Åtminstone blir det tjurblot och blod alldeles tillräckligt.

1 Kungen gör vad som helst för Oden, men när han är tacksam för ödets tjänster går han till överdrift och lockar hela hovet till orgier.

Delia Tyst med er, flickor. Om alla andra dricker sig fulla så måste ändå vi hålla oss nyktra.

2 Det är inte lätt om karlarna blir lystna och vill ha oss och tvingar oss att skåla med dem.

1 Det är då det roliga börjar.

Delia Ni vet inte vad ni talar om.

1 Nej, men vi ser fram emot det.

2 Men titta! Där ligger en karl!

1 Och nästan alldeles naken!

Delia Han måste vara skeppsbruten.

2 Lever han?

1 Han ser mer död än levande ut.

Delia (undersöker honom) Han lever, men han är illa därän.

1 Han måste ha tagit sig i land från den stora sjöstriden där ute, när vi sänkte så många fartyg.

2 Några fiskare har sett flera lik skvalpa omkring.

Delia Gå hem med er, flickor. Jag ska ta hand om den här stackaren. Men säg ingenting till någon om honom, om jag ska kunna rädda hans liv.

1 Lycka till, syster.

2 Du tror att han är en fiende och annars skulle tas till fånga?

Delia Annars skulle han ha räddats av de våra, men han måste ha flytt ensam ur striden. Annars hade han tagit sig upp i något av våra skepp.

2 Dessutom är han vacker och grann.

Delia Kila vidare nu, flickor. (*De andra tärnorna försvinner.*)

Erik (vaknar långsamt till) Var är jag?

Delia Ta det lugnt, min vän. Du är svårt skadad.

Erik Jag trodde jag var död redan. Det borde jag ha varit. Men var är jag? Hela vår flotta gick under. Jag kan aldrig visa mig hemma mera.

Delia Du är i Norge.

Erik I fiendeland? Då kommer de att mörda mig!

Delia Hetsa inte upp dig. Här är en fiskarby alldeles intill. De skall ta hand om dig och skydda dig, om du behöver skyddas. Vem är du?

Erik Det spelar ingen roll. Nu är jag så gott som död.

Delia Nej, du lever, och du måste leva. Du hade tur som blev funnen av oss. Vi skall ta hand om dig. Du har ingenting att frukta av oss och fiskarna.

Erik Jag var så säker på att jag var död när jag öppnade mina ögon och såg dig, för då var den enda möjligheten att jag var i himmelen och blivit omhändertagen av en ängel. Men du säger att jag lever och är kvar i jämmerdalen. Men du är för god för att vara sann och för vacker för denna världen.

Delia Smickra kan du göra sedan. Nu ska vi ta hand om dig. Tror du att du kan resa dig och gå?

Erik Jag kan ju alltid försöka, men det blir svårt med mitt skadade ben. Jag behöver en krycka.

Delia Låt mig vara din krycka. Stöd dig på mig.

Erik Du är en ängel.

Delia Vad är en ängel? Vi har inte sådana här.

Erik Nej, jag glömde. Det här är ju ett hedniskt land.

Delia Har ni änglar i England?

Erik Varför tror du annars det heter England?

Delia Bravo! Du kan stå! Kan du gå med mig som krycka?

Erik Jag tror det. (*Börjar stappla med stöd av Delia.*) Vad heter du?

Delia Delia.

Erik Det är en blomma. Jag heter Erik.

Delia Det är ett kungligt namn.

Erik Jag är inte alls kunglig. Jag är hittebarn.

Delia Tyst! Det kommer någon.

Erik Jag tycker hans steg låter bekanta. (*Gurth dyker fram.*) Gurth! Av alla människor! Hur kom du undan kriget?

Gurth Erik! Av alla människor! Hur överlevde du blodbadet?

Erik Jag drev omkring på havet jag vet inte hur länge. Lyckligtvis hade jag min fältflaska. Annars hade jag dött av törst. Men när jag drev i land här var jag helt färdig och förlorade medvetandet, tills jag väcktes av denna nymf eller ängel, som påstår sig bara vara en människa.

Gurth Ja, jag har sett henne tidigare. Hon är bara en människa. Hon tillhör de heliga tärnorna vid kungens hov. De är alla oskulder och därför heliga.

Erik Men vad gör du själv här, och så nykter och fullkomligt oskadd?

Gurth Jag är egentligen fånge men får röra mig fritt omkring, då de betraktar mig som en harmlös dåre. De vet att jag var din narr. Men de får inte finna dig här.

Delia Vi ska gömma honom i fiskarbyn här intill.

Gurth Bra! Då kan jag hålla kontakt med dig dagligen!

Erik Har någon annan av oss överlevt striden utom du?

Gurth (sorgsen) Bered dig på tråkiga nyheter. Din mor är här som gisslan.

Erik Min mor! Men hon var inte med i slaget!

Gurth Efter att norrmännen sänkt hela vår flotta fortsatte de till England och anföll vårt fäste, som togs utan strid då lord Randolph fällde ner vindbryggan och släppte in barbarerna.

Erik Utan strid?

Gurth Utan strid, genom förräderi.

Erik Så Randolph, som så många gånger friat till min mor och varit hennes första minister i så många år, förrådde England åt bärsärkarna?

Gurth Ja. Han är nu vårt lands regent, och han regerar med grymhet och våld.

Erik Detta är inte acceptabelt.

Gurth Nej, det är det inte.

Erik Vi måste befria min mor och återvända till England och återta vår position.

Gurth Det blir inte lätt.

Erik Jag ska gömma mig i byn. Du ska bli vår kontakt mellan mig och den norska kungens hov. Du skall rapportera till mig allt vad som händer där, men säg inte ännu till min mor att jag lever. Hennes säkerhet är det viktigaste av allt.

Gurth De vill omskola henne till någon sorts prästinna i deras tjänst, då de tror att hon är jungfru.

Erik Hon blir aldrig deras slav. Hon överger aldrig sin religion för hedendomen. Det vore ju ett steg ner.

Gurth Ja, det vore det.

Erik (till Delia) Du kanske också vill hjälpa oss?

Delia Åtminstone kan jag bevara din hemlighet. Så du är drottningens son prins Erik av England?

Erik Ja, jag är rädd för det.

Delia Var inte orolig. Ingen av de andra flickorna vet om det, och de har dessutom tystnadsplikt.

Erik Det låter nästan som fullkomlig säkerhet. Jag älskar dig redan.

Delia Jag har aldrig sett en så vacker man som du.

Erik Det är för att du aldrig sett en engelsman förut. Vi är i regel vackrare än de grova nordmännen, som bara kan slåss.

Delia Åja, alla är vi inte hur fula som helst.

Erik Men du är vackrast i världen.

Delia Men jag har många systrar som är lika vackra.

Gurth Du anar inte hur vackra de är, Erik, alla dessa tärnor i deras heliga tempeltjänst, alla med långt blont utslaget hår, alla oskulder, och de träder danser tillsammans som tvingar alla till andakt.

Erik Det finns ingen högre makt än skönhetens makt.

Gurth Du sa det.

Erik Återvänd nu till min mor, säg ingenting om mig, men muntra upp henne, säg henne att det finns hopp, och låt henne veta att du har en positiv hemlighet, men låt henne inte veta hemligheten. Så får hon något spännande att leva för.

Gurth Jag ska göra precis som du säger. Lycka till! Jag tror du har funnit den rätta.

Erik Det tror jag också. (*Gurth vinkar och ger sig av.*)

Delia Vi har tur, Erik, som blev upptäckta av din bästa vän.

Erik Ja, men han är nu den enda vän vi har. Hjälp mig gå, Delia. Jag måste träna mig till att bli levande igen.

Delia Lita på mig. Jag släpper dig aldrig.

Erik Tack, min älskade. Tänk, att jag skulle vakna upp från döden bara för att finna dig och mig själv i dina armar.

Delia Ödet ville det. Det bara blev så.

Erik Ja, så enkelt tycks det ha varit. (*linkar ut med Delias hjälp.*)

Akt III scen 1. Nordmännens hov.

Olav Dina framgångar har varit fullständigt överväldigande, min son. Jag tror aldrig något vikingatåg tidigare har varit så framgångsrikt, och nästan utan förluster.

Ulv Det är bara början, far. Nu behärskar vi större delen av England, och det är bara en tidsfråga innan vi också får grepp om Skottland och Irland.

Olav Skottarna är svåra och sega, och bråk med dem leder i allmänhet till mera sveda och värk än nytta. Dessutom är de inte strategiskt intressanta med sina vilda öar, höga berg och fattiga natur, och irländarna behärskar vi nästan redan. Men hur säkra kan vi vara på din man i Cornwall?

Ulv Han är stark och oomkullrunkelig. Han har behärskat landet i hela sitt liv och kan det utantill och bara varit underställd sin drottning, som nu är vår gisslan.

Olav Men kan du lita på honom, om han nu har all makt i landet?

Ulv Absolut. Han är hård och kan regera, då han inte skyr några medel för att tukta folket.

Olav Är då folket emot honom?

Ulv De föredrog naturligtvis sin drottning.

Olav Och varför har du tagit hit henne?

Ulv Hon kunde inte vara kvar som förrådd av sin egen statsminister.

Olav Så din vasall tog hennes plats med svek?

Ulv Som gav oss segern.

Olav En seger genom svek kan aldrig hålla i längden. Jag befarar, min son, att du inte varit tillräckligt politiskt klok.

Ulv Vi kan alltid återbörda drottningen och återuppsätta henne på sin tron, om du vill det, men då måste vi först konvertera henne, så att hon kan lyda under oss.

Olav Du gör mig nyfiken på denna drottning. Jag vill gärna känna henne på pulsen.

Ulv Det skall du få. (*ger ett tecken, och Alice förs in av beväpnade vakter.*)

Olav En vacker kvinna, på min ära, och en så stolt och ädel dam tror jag inte det blir lätt att rikta. Jag hoppas, drottning Alice, att ni har behandlats väl av er eskort?

Alice Jag har ingenting att klaga på utom det att jag blivit bestulen på mitt land.

Olav Vi vill gärna återbörda er till ert land, om ni vill samarbeta med oss.

Alice All regering och politik handlar bara om samarbete.

Olav Då förstår vi varandra. Men ni har en främmande religion mot vår. Vi dyrkar asagudarna och blotar till dem, men ni håller er med en annan sorts människooffer.

Alice Ni tycks inte veta någonting om kristendomen.

Olav Undervisa oss, upplys oss och informera oss. Vi är nyfikna.

Alice Vi befattar oss inte med människooffer. Det gjorde druiderna före oss, och det gör ni här i Norden fortfarande. Kristendomen är en våldsfientlig religion, vilket betyder att vi inte heller befattar oss med någon form av våld. Hellre låter vi oss martyriseras.

Olav Vad betyder det?

Alice Vi offrar hellre oss själva och låter oss offras än att vi offrar andra.

Olav Är inte det ganska dåraktigt? Vägrar ni således försvara er?

Alice Kristendomen rekommenderar att man hellre vänder andra kinden till än att man slår tillbaka.

Olav Då låter kristendomen mera som en filosofi än som en religion.

Alice Ja, det är mera en filosofi än en religion, då all filosofi riktar sig mot våldet och tar avstånd från det, medan det tyvärr idkats mycket våld i religionens namn.

Olav Ni intresserar mig. Skulle ni kunna tänka er att återinta er tron i Cornwall under vår överhöghet?

Alice Inte om det måste betyda att vi underkastar oss er religion.

Olav Kan ni inte kompromissa? Handlar inte all regering och politik om kompromisser?

Alice Jo, men man kan inte kompromissa bort allt.

Ulv Drottningen ger bara en sida av saken. Jag vet vad de kristna går för. De är lika stora avgudadyrkare som vi fast på ett annat sätt. De tror att deras överstepräst, som avrättades av romarna genom att spikas upp på ett kors, är deras gud, och de tillber honom och tror att de får makt av honom genom att de symboliskt äter hans kött och dricker hans blod.

Olav Är det sant som min son säger, min fru?

Alice Han har missuppfattat saken. Det är sant att vi firar gudstjänster i vilka vi symboliskt dricker vin och äter bröd som vore det vår offrade mästares eget kött och blod, men det är mera för att dela hans gemenskap än för att inbilla oss därigenom få någon makt.

Olav Jag tror att vi skulle kunna samarbeta, då jag tror att vi har mycket att lära oss av varandra. Finns det druider kvar i ert land?

Alice Ja, men de har dragit sig undan och förekommer bara där vår kyrka och regering inte kan nå dem.

Olav Skulle ni kunna tillåta hednatempel åt asagudarna i ert land vid sidan av druidiska kultplatser?

Alice Som drottning skulle jag kunna acceptera det. Däremot tror jag inte den kristna kyrkan skulle kunna göra det.

Olav Där har vi alltså stöttestenen. Ni kan tolerera druider och asatro, men er kyrka kan det inte. Det är således inget fel på er men väl fel på kyrkan.

Alice Kyrkan lever sitt eget liv. Jag har aldrig kunnat kontrollera den.

Olav Jag tror ändå vi skulle kunna våga ett försök. För henne tillbaka till hennes land, min son, och återinstallera henne på sin tron. Jag vill tro att vi skulle kunna härska tillsammans över Nordsjöns länder genom samarbete främst genom utbyte av handel och kunskaper.

Alice Ni verkar vara en förnuftig kung fastän ni är hedning.

Olav Och ni verkar vara en förnuftig kvinna fastän ni är kristen och kvinna.

Ulv Jag fruktar dock, far, att hennes minister Randolph, som nu regerar landet, inte vill ha henne tillbaka, då han bedrog och förrådde henne.

Olav Han lyder dock under oss och måste göra som vi befäller.

Ulv Ja, det måste han.

Olav Skicka bud till honom att han måste acceptera tillbaka sin drottning. Sedan må du eskortera henne tillbaka och se till att hon blir installerad ordentligt.

Ulv Som ni vill, far.

Olav Jag tror att alla har allt att vinna på fred och att ingen kan vinna någonting på krig i längden.

Alice Ni är en förnuftig man.

Olav Nej, jag är en gammal man, och jag vet att mina dagar är räknade. Ulv får sedan överta vår tron, men jag vill gärna stabilisera tryggheten och freden över våra gemensamma länder så mycket som möjligt före dess.

Ulv Din vilja är min lag, far.

Olav Jag vet. Du är en god sonson, fastän du är så ung.

Ulv Jag ber bara att få genomföra mitt bröllop innan jag åker.

Olav Det skall du få. Under tiden skall vår brittiska drottning här få åtnjuta all vår gästvänskap och behandlas med all den respekt och vördnad som hennes höga rang och ädla natur förtjänar. Så länge ni stannar i Norge skall ni äras och åtnjuta allt vad ni kan begära, min fru.

Alice Jag tackar för er storsinta generositet.

Olav Det är bara vår plikt. Då är det lika bra, min son, att du sätter i gång med dina bröllopsförberedelser genast. Vem är den lyckliga bruden? (*Ulv viskar i hans öra.*) Jag tänkte väl det. (*klappar i händerna, och Delia och hennes tärnor kommer och uppvaktar drottningen, serverar henne mjöd och annat. De kan avsluta med en dans till hennes ära med lämplig strängmusik. Erik syns vid sidan om och betraktar Delia och hennes dans med innerlig uppmärksamhet.*)

Delia (*kommer fram till Erik efter dansen, besvarar hans frågande blick*) Nej, Erik, det är inte lämpligt nu att du ger dig tillkänna för din mor. Vänta tills hon återvänder till England. Då kan du följa med henne.

Erik Och följer du med mig då?

Delia Om du vill, och om jag kan.

Erik Det måste gå. (*vill krama om henne, men hon drar sig undan och måste återgå till sina plikter som tjänande tärna inför hovet. Erik avlägsnar sig.*)

Scen 2. Cornwall

Randolph (*har fått ett budskap och står och ser ut mot havet vid ett fönster*) Så de vill skicka tillbaka drottningen till mig och återinstallera henne. Vad gör hon med mig då? Naturligtvis kommer hon genast att låta avrätta mig som förrädare och usurpator, och det har hon rätt till. Men hur lyckades de få över henne till sin sida? Jag kan inte ge upp min ställning nu. Jag behärskar landet och kan inte lämna ifrån mig det frivilligt. Låt henne komma. Jag skall ta emot henne. Hon vägrade hårdnackat acceptera mig som friare, det hade varit bäst för henne och för landet om hon accepterat mig, men om hon nu kommer kan jag alltid våldta henne, och hon har ingen chans om hon kommer i god tro. Min onda makt är här för att stanna, och ingen ska kunna ta den ifrån mig, allra minst en kvinna som jag får i mitt våld.

Scen 3.

Delia Jag måste ständigt tjänstgöra och vara närvarande vid kungens hov, så du måste ursäkta mig att vi bara kan träffas så här i skymundan.

Erik Huvudsaken är att vi får träffas alls och helst dagligen.

Delia Det går, men bara under vissa förutsättningar. Vi måste hålla oss dolda. Det är vår enda säkerhet. Så länge ingen vet att en helig tärna av det kungliga hovet har en kärleksaffär med en engelsk flykting från kriget kan vi fortsätta vara säkra. Men du måste hålla dig dold. Vår enda säkerhet är att din identitet aldrig blir känd.

Erik Den blir lätt att dölja. Ingen misstänker en stackars fattig enkelt trasig fiskare som hjälper andra fiskare fånga fisk.

Delia Precis, och ingen kan misstänka att jag skulle ha ett förhållande med en sådan, speciellt som jag är en helig jungfru och därför har helig status som oskuld i gudarnas tjänst. Men jag har nyheter från hovet.

Erik Vad händer?

Delia Din fiende skall gifta sig. Arvingen till tronen, Ulv Haraldson, sonson till kung Olav som är gammal och grå, skall gifta sig innan han seglar tillbaka till England med din mor drottningen, som skall återinsättas på sin tron.

Erik Men det är ju underbara nyheter!

Delia Ja, och du kan smyga dig ombord och segla med dem som rorsman. Men bara om du håller dig dold och okänd.

Erik Kan jag inte ens blotta mig för min moder?

Delia Kanske ombord i hemlighet, men aldrig innan.

Erik När äger bröllopet rum?

Delia Endera dagen. Då det är en tronarvinge som gifter sig kommer det att ordnas en fest som överträffar alla andra.

Erik Skall du dansa?

Delia Ja, jag skall dansa offentligt för hela hovet och alla gästerna tillsammans med de andra tärnorna.

Erik Får man vara med?

Delia Bara om du håller dig diskret i bakgrunden och inte avslöjar dig.

Erik Är de andra tärnorna lika vackra som du?

Delia Kanske vackrare. Jag och min syster är bara två av ett helt garde, och alla är vi blonda och långhåriga och blåögda, som särskilt utvalda värdiga nordiska skönheter i Valhallas tjänst.

Erik Vad är Valhalla?

Delia Gudarnas boning, vår motsvarighet till ert paradys.

Erik Fastän våra religioner är så extremt olika varandra finns det ändå många beröringspunkter. Vi tror båda på en idealisk existens efter döden och på det eviga livet, om Valhalla är ett paradys för evigt.

Delia Det förmodar jag att det är.

Erik Men det är inte bara ni långhåriga blonda jungfrur som är så otroligt vackra, utan här i Norden har jag nästan bara sett unga män med anknytning till hovet med mycket långt hår och ljus nordisk skönhet. Jag har inte sett några fula människor bland er, bara vackra, långhåriga, blonda och blåögda.

Delia Det har bara blivit så. Vi är oskyldiga till hur gudarna har danat vårt folk.

Erik Och för er tycks det vara helt naturligt, som om er skönhet inte ens föll er i ögonen.

Delia Vi sköter våra plikter och gör vad vi skall och tar hand om våra familjer och vördar våra minnen och släkter. Det är allt.

Erik Det låter så anspråkslöst, men med er naturliga fallenhet för överlägsenhet har ni lagt under er hela världen genom er företagsamhet och vikingatåg ända långt bort till fjärran östern och till andra sidan havet i väster.

Delia Det har bara blivit så. Det föll sig naturligt.

Erik Jag är rädd att vår kristendom med dess undfallenhet och ödmjukhet kommer till korta i jämförelse.

Delia Du får gärna bli en av oss.

Erik Det ena utesluter inte det andra. Jag tror att våra olika religioner kan komplettera varandra, er ursprunglighet och naturlighet, er naturnära sundhet och primitiva sunna förnuft med vår samvetsömhet, filosofiska distans och djupa fromhet, som manar till frid, eftertanke och ödmjukhet med visdom som resultat.

Delia Ja, jag tror att du har rätt, att de kan komplettera varandra, liksom du och jag kan komplettera varandra.

Erik Jag har ingenting emot er religion. Har du något emot min?

Delia Nej.

Erik Där ser du! Vi hör samman! (*omfamnar henne*) Jag ser fram emot det där bröllopet och vår möjlighet att komma hem till England med min mor. Du kommer väl med?

Delia Om jag kan.

Erik Du måste.

Delia Det beror på Ulv Haraldson. Jag hoppas han låter mig komma med. Det vore konstigt annars.

Erik Hur så?

Delia Hans blivande fru står närmare mig än honom.

Erik Då så. Alla problem lösta.

Delia Åtminstone teoretiskt. Det ska nog gå bra. (*De kramas. Sedan ser hon på honom.*) Dock tror jag det är bäst du inte är med på bröllopet. Vi får inte ta några risker.

Erik Vad fruktar du?

Delia Ingenting. Om vi låter bli att ta några risker. Om ingen har känt igen dig kan du lugnt komma på samma fartyg som din mor, när ni far tillbaka till England.

Erik Det vore det allra bästa.

Delia Det tror jag också. I allra bästa fall kan jag komma med på samma skepp.

Erik När kärleken verkar är ingenting omöjligt.

Delia Låt oss satsa på det. (*De kyssas i en lång kyss.*)

Akt IV scen 1. Ombord, på havet.

Ulv Jag hoppas ni inte saknar någonting ombord, min fru.

Alice Tvärtom, jag är enbart tacksam för allt.

Ulv Vi har inte fått något svar från er minister i Cornwall, och risken är att han inte vill låta er återfå er gamla makt men gör motstånd.

Alice Det skulle just vara likt honom. Han tänkte alltid bara på sitt eget bästa.

Ulv I så fall får vi göra processen kort med honom.

Alice Den borgen är svårintaglig. Den har bara intagits en gång, och det var med förräderi.

Ulv Det var då han förrådde er åt oss?

Alice Ja, den skändlige.

Ulv Nu är läget ett annat, och jag har min faders order. Vi skall nog komma till rätta med honom. Han kan ju inte vara dummare än att han måste inse sitt eget bästa.

Alice Jag skulle gärna vilja avrätta honom.

Ulv Om han gör motstånd, så kan det vara för att det är vad han väntar sig av er.

Alice I så fall har vi ett krig att se fram emot.

Ulv Ett krig som han bara kan förlora i så fall.

Alice Vi får se.

Ulv Jag lämnar er, min fru. Kalla på mig om det är någonting.

Alice Tack, jag har faktiskt klarat mig genom hela livet ensam efter att min man mördades. (*Ulv lämnar efter en komplimang.*)

(Erik närmar sig henne försiktigt.)

Erik Kan jag stå till er tjänst, min drottning?

Alice (ser honom och tror inte sina ögon) Erik!

Erik Tygla din glädje, mor. Ingen får veta att jag lever. Det är bäst så. Då är våra chanser störst.

Alice Jag uppfylls och nästan kvävs av innerliga känslor av tacksamhet och stormande glädje.

Erik Du kunde alltid behärska dig. Du var därför alltid ett beundransvärt mönster av mod och samlad hållning. Men ingen får misstänka att vi står varandra nära. Jag fruktar att din lord Randolph i Cornwall kommer att bli besvärlig.

Alice Har du fått veta något?

Erik Ja. Av de fiskare jag bor hos har jag fått veta att han inte accepterar din återkomst och ämnar slåss för att hålla sin ställning.

Alice Den dåren. Han har ingen chans.

Erik Han tar den ändå.

Alice Men hur har du klarat dig? Alla har accepterat dig som död.

Erik När det stod klart att jag klarat mig höll jag mig undan. Jag har goda vänner inte bara bland fiskarna utan även i den norska kungens hov.

Alice Så ingen har känt igen dig? Ingen vet vem du är?

Erik Nej, ingen utom den som räddade mig.

Alice Vem är det?

Erik En flicka som är helig jungfru vid kungens hov.

Alice Vore det inte klokt att ta prins Ulv i ditt förtroende? Han kan behöva hjälpa oss mot Randolph.

Erik Om det behövs gör han det ändå.

Alice Var du med på bröllopfesten?

Erik Nej. Det var säkrast att utebli.

Alice Ulv Haraldson gifte sig med en jungfru vid kungens hov.

Erik Det finns många sådana, minst ett dussin.

Alice Den här var blond och långhårig.

Erik Är de inte alla det?

Alice Jo, och det förbryllar mig. Det är som om de hade en egen kultur, en egen hednakultur, som tillstod dem att odla så långt hår som möjligt, vare sig de är jungfrur eller män, och de är alla mer eller mindre blonda.

Erik Ja, de är mycket vackra.

Alice Jag är så innerligt glad för att du lever, min son. Jag trodde livet varit förbi för min del. I stället har det börjat på nytt.

Erik Det är meningen, mor. Nu börjar livet. Du skall återbördas till din tron, och jag är din son som skall försvara den.

Alice Men du måste vara försiktig.

Ulv (har obemärkt kommit fram och avbryter dem nu burdust) Vad är detta? Vem är du som vågar ta dig friheter med en drottning?

Alice Han är bara en enkel fiskarpojke. Han hade inga onda avsikter.

Ulv Men han uppför sig som om han kände er. Vem är han?

Erik (försöker) Rolf Fiskarson, till er tjänst.

Ulv Inte är han norrman heller. Jag tror han seglar under falsk flagg. (*kallar fram några vakter*) Ta hand om gynnaren här. Vi ska förhöra honom när vi kommer fram. Sätt honom under bevakning. Han får inte tala med någon. (*vakterna tar hand om Erik*)

Alice Han var bara artig.

Ulv Kände ni honom?

Alice Han var en av min sons soldater, som överlevde sjöstriden och tog sig i land som skeppsbruten. Han har sedan hållit sig dold för er hos fiskarna.

Ulv Jag förstår. En engelsman. Nå, vi får höra sedan vad han hade tänkt sig. Ingen får komma er för nära, ert majestät. Jag ansvarar för er inför min farfar med mitt liv.

Alice Han var ingen säkerhetsrisk.

Ulv Det må så vara, men vi får inte ta några risker alls. (*lämnar kvar några soldater att vakta henne och avlägsnar sig. Alice suckar och vänder sig mot havet.*)

Scen 2. Framför slottsporten

Ulv träder fram med sina män inför porten och blåser i hornet.

Lord Randolph framträder ovanför på krönet.

Randolph *Ulv* Haraldson! Välkommen tillbaka!

Ulv Vi har kommit för att återbördna landets drottning till hennes rättmätiga säte.

Randolph Jag vet. Vi är informerade. Låt henne komma. Hon är välkommen.

Ulv Vi önskar gärna komma med in och förhandla om villkoren.

Randolph Det behövs inga villkor. Hon får komma in ensam. Det är hennes land och hennes slott. Ni kan fara tillbaka till Norge.

Ulv (till Alice) Han vill att ni inträder ensam. Tror ni han har någon argan list i bakfickan?

Alice Jag känner honom. Låt honom få som han vill. Jag kan tala med honom.

Randolph Vår drottning känner väl lika väl till kung Olavs villkor som du, *Ulv* Haraldson? Hon kan presentera dem ensam, för hon har väl lärt sig vid det här laget att göra som norrmännen vill?

Alice (till Ulv) Låt mig komma in och tala med honom. Jag återkommer till er sedan. Om jag inte får kontakt med er igen så kan ni anfälla slottet i morgon, för då betyder det att Randolph har sitt eget program.

Ulv Det låter rimligt. Jag tror mera på er än på Randolph, min drottning. Ni vill samarbeta, men jag är inte säker på att Randolph vill det samma.

Randolph (uppifrån) Nå, hur skall ni ha det?

Ulv (ropar) Drottningen kommer ensam in obehäpnad, men vi stannar kvar och slår läger här utanför tills vi får tala med henne igen.

Randolph Som ni vill. (*Alice släpps in i borgen.*)

Ulv (vänder sig till Erik, som är fången) Nå, engelsman, du som varit här förut, vad tror du om situationen?

Erik Jag tror Lord Randolph far med svek.

Ulv Det tror jag också. Kom så får vi talas vid. (*tar med sig Erik åt sidan till ett mindre tält. Han öppnar dess ingång som för att släppa ut någon.*) Får jag presentera min nyvigda drottning, engelsman. Jag tror inte ni har träffats förut. (*Hans unga drottning träder ut vackrare än någonsin. Erik får en chock.*)

Erik (efter att ha hämtat sig) Förräderska! (*kan inte bärga sig, försöker angripa henne, övermannas omedelbart av Ulvs vakter*)

Ulv Vad är detta? Har ni träffats förut?

Drottningen Jag har aldrig sett honom förut.

Ulv Förklara dig, engelsman! Vad menar du? Är du galen? Eller förväxlar du min drottning med en annan?

Erik Denna kvinna räddade mig som skeppsbruten och tog hand om mig och gav mig sin kärlek, och jag gav henne all min kärlek. Och nu finner jag henne gift med en annan!

Ulv (gapskrattar) Tydligen har din syster vänsterprasslat, Lelia! Vem kunde tro att hon skaffat sig en skeppsbruten engelsk älskare! (*fortsätter gapskratta*)

Erik (stammande) Är du inte Delia?

Lelia Delia är min tvillingsyster. Jag är Lelia. Har hon inte berättat för dig att hon hade en tvillingsyster?

Erik Vem kunde tro det? Vi gömde oss för världen och höll oss så hemliga som möjligt, så att jag aldrig fick komma till hovet, för Delia trodde det kunde äventyra både min och hennes säkerhet.

Ulv (till Lelia) Var är Delia nu? Är hon med på resan?

Lelia Jag tror hon följde med ett annat fartyg. Hon ville vara drottning Alices tärna, men bara män fick eskortera drottningen.

Ulv Det här var roligt. Delia får berätta mera om sina hemligheter när hon kommer i land. Håll dig i närheten, engelsman. Vi kan både behöva dig och få användning för dig, i synnerhet om din drottning inte kommer ut igen.

Erik Jag fruktar det värsta.

Ulv Det gör jag också. Av någon anledning litar jag på dig, men jag litar aldrig på en engelsman som erövrat sin position med svek.

Lelia (förtjust) Tänk att Delia funnit en lika vacker ung man som jag!

Erik Det måste vara ödet.

Ulv Du får träffa henne senare. Sedan kanske vi kan fira ett bröllop till, så fort din drottning meddelat att kusten är klar. (*tar Erik om axeln och går förtroligt bort med honom. Lelia återvänder in i sitt tält. Männen stannar kvar och håller vakt med blickarna mot borgen.*)

Scen 3. Inne i borgen.

Randolph sitter på tronen när Alice visas in.

Alice Vad gör du på min tron?

Randolph Här är det jag som för ordet. Du har ingenting här att göra utom som jag säger.

Alice Har du inte fått instruktioner och direktiv från kungen av Norge?

Randolph Han är inte här och har ingenting här att göra. Hela östra England kontrolleras av danelagen, men här gör vi som vi vill. Och du gör som jag vill.

Alice Vad vill du?

Randolph Jag vill ha dig till min maka.

Alice Kommer aldrig i fråga. Det vet du sedan gammalt.

Randolph Situationen är annorlunda nu mot förr i tiden. Nu är det jag som har makten, vilket betyder att jag kan tvinga dig.

Alice Du har ju makten redan. Det var bara den du ville ha som min friare. Du behöver inte mig längre.

Randolph Men nu har kungen av Norge skickat dig tillbaka igen som vår drottning. Då kan jag inte ta ett steg ner. Alltså måste du ställa upp vid min sida.

Alice Aldrig.

Randolph (reser sig) Ut, allihopa! (*Alla andra lämnar salen.*) Nu, din gamla envisa märr, gör du som jag säger, eller också blir det krig, och du blir den första som faller!

Alice Om du väljer kriget har du ingen chans mot den nordiska övermakten där ute, och mitt liv spelar därvid ingen roll.

Randolph Som politiker känner du väl till nödvändigheten av att kompromissa?

Alice Jag kan inte kompromissa med omöjliga krav.

Randolph Vad var den norske kungens villkor för att skicka dig tillbaka?

Alice Att våra olika kulter skulle få existera sida vid sida. Jag skulle tolerera asatron och druidkulten här, mot att kristna skulle få komma till Norge och sprida kristendomen där.

Randolph Glömde han att jag är herre över västra England nu? Tog han för givet att du skulle göra dig av med mig?

Alice Du är ingenting annat än en förrädare och usurpator.

Randolph Är det din attityd? Den visar ingen god vilja till kompromisser.

Alice Du har inget val, Randolph. Du måste låta mig få återta all ledning över landet, som är min kungliga rätt, eller gå under i strid.

Randolph Du släpper alltså hellre fram kriget än kompromissar. Nåväl, låt kriget komma då, och låt oss alla gå under i det. Men före det skall vi ha så roligt vi kan. (*angriper henne och slänger henne över axeln. Hon gör fåfängt motstånd.*) Jag har alltid längtat efter att få våldta dig ordentligt. Som jag sade, du blir den första som går under. (*drar ut med henne.*)

Akt V scen 1. Framför borgen.

Ulv Inget tecken på liv på två dagar. Vad tror du om saken?

Erik Jag kan bara tro det allra värsta.

Ulv Skall vi anfalla?

Erik Jag vet hur ointaglig borgen är. Den kunde bara intas genom inre förräderi, och det var så Lord Randolph tog makten. Han har fortfarande makten, och nu har han dessutom drottning Alice i sitt grepp. Han ville henne aldrig väl.

Ulv Du tycks vara väl insatt i den kungliga familjens förhållanden. Vem är du egentligen?

Erik Jag är bara en vanlig god engelsman. Men, som du säger, jag kan borgen utantill. Låt mig få ta mig in och försöka rädda drottningen eller på något annat sätt lösa situationen.

Delia Du vill således offra livet för din mor.

Ulv (uppmärksam) Är du således drottningens son?

Erik Inte alls, men hon var som en mor för mig, som för många andra, då hon aldrig hade egna barn. Jag är i själva verket hittebarn och togs om hand som barn av rena goda engelska hjärtan.

Ulv Och du vill inte ta dig in där för att göra gemensam sak med din drottning och lord Randolph? Det att hon inte hört av sig tyder på att hon är helt i hans händer. Det är en farlig situation. Jag känner inte att jag helt kan lita på dig, men jag vill heller inte riskera en stormning utom i yttersta nödfall. Kan du bevisa att du inte är drottningens son och att du inte farit med bedrägeri?

Erik Ja, det kan jag. *(öppnar bringan och blottar ormtatueringen på sitt bröst.)*

Ulv (häpnar) Ormen! *(fattar honom överväldigad)* Vet du vad det tecknet betyder?

Erik Jag har ingen aning. Jag har alltid undrat det själv. Min mor bad mig alltid att hålla det dolt så att ingen skulle förstå att jag inte var hennes son utan en främling.

Ulv Du är inte en främling för oss nordmän. Du är en av oss. Du är själva verket av kungligt nordiskt blod. Erik, ditt rätta namn är Erik Haraldson, ty du är min egen förlorade bror!

Erik Ni skämtar.

Ulv För tjugo år sedan härjade min far dessa kuster och utkämpade här ett slag, där han stupade. Jag var med honom, det var en ohygglig massaker, men min bror var också med oss, och han försvann i den stora förvirringen när vi måste fly i panik ut till havs. Men engelsmännen tog tydligen hand om dig och accepterade dig som en av dem.

Erik Drottning Alice förlorade sin make i samma strid. Hon såg mig som något av en ersättning för de barn hon då aldrig kunde få.

Ulv Medan tydligen lord Randolph alltid önskat ge henne den ersättningen.

Erik Vi kunde aldrig lita på honom eller tro på honom. Han ville bara ha makten med hur lömska medel som helst.

Ulv Vet du hur du skall ta dig in i slottet?

Erik Ja, det vet jag precis.

Ulv Lycka till då. Försök rädda din mor och drottning, försök få henne ut, försök fira ner vindbryggan åt oss, sätt gärna fyr i källaren, och försök komma levande tillbaka, min älskade bror, som vi alla trodde var död! *(omfamnar honom innerligt)*

Erik Jag kommer tillbaka. *(ger sig av)*

Ulv Vem kunde tro det, att han skulle vara min egen bror?

Delia Då låter du mig gifta mig med honom?

Ulv Naturligtvis. Han ska bli kung som jag, och han ska få hela England under sig, vilket hans mor gärna skall acceptera. Ännu kan allt sluta lyckligt.

Delia Det tror jag också. (*Han tar om henne, och de går in i tältet.*)

Scen 2. I borgen.

Ett tornrum högt uppe med svallande vågor utanför.

Drottningen ensam tyst gråtande med händerna för ansiktet.

Alice (avlägsnar händerna och höjer anletet mot gluggen ut mot havet) Är detta då en drottningens öde, att finna sig till slut som fånge i sitt eget hem och utan möjlighet till frihet eller flykt, förrådd, föraktad och ur stånd att få någon kontakt med världen utanför? En maktfullkomlig kvinna, våldtagen av makten och förrådd av sin mest nära och betrodda, dugliga minister sedan alla år, som visar sig ha varit min mans mördare och nu blott har det enda kvar att på samma sätt göra sig av med mig för att begrava mig här levande i maktens eviga naturliga självdestruktivitet? Jag borde redan då ha gått i kloster när min man blev våldtagen och mördad av den skändliga och omänskliga maktens onskas tjänare och slav.

Erik (kommer tyst och försiktigt smygande in) Mor!

Alice (lystrar, upptäcker honom) Min son! (*rusar upp, och han med, och de omfamnas*)

(allvarligt sedan) Du borde inte vara här. Hur kom du hit? Du borde vara död. Du är betraktad som sådan. Finner man dig här är du förlorad.

Erik Jag är här för att befria dig.

Alice Hur ska det gå till?

Erik Mina bågskyttar där ute har skjutit pilar in i borgväggen, som utgör som en stege. Jag kunde komma upp den vägen, och tillsammans kan vi så ta oss ner.

Alice Vi kommer inte ut.

Erik Jo, det gör vi. Jag kunde komma in.

Alice Det finns vakter överallt.

Erik Jag dödade varenda en jag såg på vägen hit.

Alice Då måste deras lik bli upptäckta, och det blir alarm. (*En alarmklocka höres ljuda.*) Nu är det färdigt.

Randolph (bryter in, stannar häpen när han får se dem) Men vad ser jag? Borde inte du vara död? Är du då en gengångare, som har kommit hit för att föra med dig din moders avlivade ande?

Alice Har du kommit för att mörda mig?

Randolph Jag ville njuta dig en sista gång förrän de anfaller.

Erik Ni har ingen chans. De flesta av dina män har kastat av sig sina svarta masker och vill inte mera ha med dig att göra. Alla vet att du är en förrädare och mördare.

Randolph (drar sitt svärd) Kom an då, din bastard, som aldrig var en äkta prins men bara något hittebarn som lämnats kvar av hedningarna!

Ulv (bryter in bakom honom med spänd pilbåge) Nej, din falska niding till förrädare mot eget land och egen tron! Han är min bror! (*skjuter honom med en pil i ryggen*)

Randolph (döende) Jag gjorde bara mina plikter och var blott en människa.

Ulv Som dukade under för girighetens frestelse. Kom, mina vänner. Jag kom upp efter dig, Erik, när jag såg hur flinkt du klarade dig upp, och mina män kom efter mig. Ingen vill tjäna den här falska lorden längre, (*sparkar till honom*) som nu fått samma pil i ryggen, som han en gång gav er man, min drottning.

Alice Jag tackar er, min räddare, som räddat både mig, mitt land, min son och framtiden.

Ulv Ers majestät, det var mitt mest synnerliga nöje. (*tar hand om dem, och de går ut tillsammans.*)

Scen 3.

Gurth Vad händer nu när allt är över?

Kettil Ingenting har gått över. Det är nu det börjar.

Gurth Vad är det då som börjar?

Kettil Historien. Vi har bara avslutat ett kapitel, och nu börjar ett nytt.

Delia Har någon sett min man?

Kettil Han är väl upptagen där inne med att göra upp med den gamla ordningen om den nya ordningen.

Delia Är allt väl? Har allt ordnat sig?

Kettil Det verkar så, för kriget har alldeles kommit av sig.

Delia Tack och lov för det!

Gurth Här kommer nu vår ledare. Kanske vi äntligen får någon förklaring.

Ulv (framträder) Mina vänner, och gott folk! Vi har nu framgångsrikt återinsatt er ärorika drottning på sitt hemlands tron, och må hon länge regera lyckligt och väl! Lord Randolphs terrorvälde med diktatur, förtryck och skatter är nu ändat, och i stället inleder vi nu en ny gyllene era med vår ärorika drottning Alice som ledstjärna! Träd fram, du landsmoder och fredsstiftare med en enande kraft som kan omfatta hela Norden!

Alice (framträder, uppklädd och vackrare än någonsin) Vi har gått igenom en svår tid av vanstyre och förfall, men nu är den tiden över, och vi skall åter anknyta till vår bästa och stoltaste tid, som var konung Arthurs evigt ärorika dagar under tiden före det stora inbördeskriget, men vi har lärt oss av erfarenheten. Aldrig mera skall det råda något religiöst förtryck i detta land. Jag har kommit överens med Nordens konung i Norge om att tolerera både druider och asadyrkare i vårt land vid sidan av den kristna kyrkan. På samma sätt har konung Olav lovat mig att kristna skall få tillträde till Norden och sprida sin religion där parallellt med de gamla lärorna. Aldrig mera skall någon förföljas eller förfördelas för sin tro, och inget religiöst praktiserande skall vara förbjudet utan i stället uppmuntras och understöddas, på det att toleransens endräkt må besjåla hela Norden och alla stränder omkring vårt stora nordiska hav från det avlägsna Finland och ända bort till Färöarna och Island.

Vikingar skall ej längre behöva ge sig ut på plundringståg, utan de skall vara välkomna överallt som driftiga handelsmän med affärskontakter över hela världen.

Delia Var är min man? Hur är det med honom? Har han klarat sig?

Alice Han har klarat sig mer än väl. Här är han. (*tar fram honom*) Det har visat sig att han är Ulv Haraldsons äkta broder och således lika berättigad till att ärva Nordens riken som Ulv Haraldson, men han har vuxit upp här på vår engelska jord och vill förbli i England, där han efter mig skall överta den tron han så skickligt återerövrade från den beklaglige förrädaren Lord Randolph, som nu är död och saknad av ingen. Kom fram, du framtida drottning Delia, och tag emot din make, och må ni länge leva och lyckligt regera detta havsomgärdade örike, som aldrig mer må råka ut för något vanstyre eller invasion. (*Delia och Erik återförenas.*)

Ulv Så slutar denna saga i fredens, toleransens och endräktens tecken, och må det tecknet vara förhärskande för våra havsriken för evig tid.

Erik Det kommer på vårt ansvar att göra den ansatsen till en kontinuitet.

Ulv Detta rike kan inte anförtros åt bättre händer eller klokare säkerhet än vår ädlaste drottning och er skönhet med den erfarenhet ni nu har av livets och ödets tvärkast och ofta uppskakande lekar med våra liv.

Erik Det är sådant man lär sig något av.

Ulv Då lämnar jag er och seglar hem till Norge. Ta vara på er själva och ert rike, och må vi höras snart igen.

Erik Vi skall alltid hålla kontakten.

Ulv Uppbrott och avtåg! Tillbaka till skeppen och havet!

(De nordiska männen bryter upp under Ulvs ledning.)

Drottning Alice står kvar med Erik och Delia, som kramar om varandra.

Slut.

Göteborg, pingst 2018